

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ryanair DAC

Druga strona postępowania DelayFix, dawniej Passenger Rights

Sentencja

Artykuł 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w celu zakwestionowania jurysdykcji sądu do rozpoznania powództwa o odszkodowanie wytoczonego przeciwko przewoźnikowi lotniczemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, na klauzulę prorogacyjną zamieszczoną w umowie przewozu zawartej między pasażerem a przewoźnikiem lotniczym nie może powołać się wspomniany przewoźnik wobec firmy windykacyjnej, której pasażer zbył w drodze cesji swoją wierzytelność, chyba że zgodnie z ustawodawstwem państwa, którego sądy zostały wyznaczone w tej klauzuli, ta firma windykacyjna wstąpiła w pełnię praw i obowiązków pierwotnego kontrahenta, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego. W stosownym wypadku taką klauzulę, która bez uprzednich negocjacji indywidualnych została zamieszczona w umowie zawartej między konsumentem, czyli pasażerem linii lotniczych, a przedsiębiorcą, czyli przewoźnikiem lotniczym, i która przyznaje wyłączną jurysdykcję sądowi miejsca siedziby tego przewoźnika lotniczego, należy uznać za nieuczciwy warunek umowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich.

(¹) Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – 5th AVENUE Products Trading GmbH / Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-775/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 29 ust. 1 i art. 29 ust. 3 lit. a) – Artykuł 32 ust. 1 lit. c) i art. 32 ust. 5 lit. b) – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 – Artykuł 157 ust. 2 – Ustalanie wartości celnej – Wartość transakcyjna przywożonych towarów – Pojęcie „warunku sprzedaży” – Płatność w zamian za przyznanie prawa do wyłącznej dystrybucji]

(2021/C 28/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Strona przeciwna: Hauptzollamt Singen

Sentencja

Artykuł 29 ust. 1 i art. 29 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że płatność dokonywaną przez ograniczony czas przez nabywcę przywożonych towarów na rzecz ich sprzedawcy w zamian za przyznanie przez sprzedawcę prawa do wyłącznej dystrybucji tych towarów na danym terytorium, obliczaną na podstawie obrotu osiągniętego na owym terytorium, należy uwzględnić w wartości celnej rzeczonych towarów.

(¹) Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 4 marca 2020 r. w sprawie T-658/19, Vizzone / Komisja, wniesione w dniu 30 kwietnia 2020 r. przez Tiziana Vizzonego

(Sprawa C-191/20 P)

(2021/C 28/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tiziano Vizzone (przedstawiciele: M. Betteni, S. Brovelli)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2020 r. Trybunał (szósta izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył T. Vizzonego jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Opolu (Polska) w dniu 22 lipca 2020 r. – Skarb Państwa – Starosta Nyski przeciwko New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

(Sprawa C-327/20)

(2021/C 28/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Opolu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skarb Państwa – Starosta Nyski

Strona pozwana: New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 2 punkt 1) dyrektywy 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) (¹) należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie takiemu rozumieniu przepisu art. 2 i 4 punkt 1) ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które pod pojęciem towaru nie obejmują nieruchomości, a pod pojęciem dostawy towaru nie obejmują oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste w rozumieniu art. 232 i następnego k.c., ewentualnie, że takie działanie nie może zostać uznane za świadczenie usług?